

KEES GOUDZWAARD
BART STOLLE
JACK WHITTEN

KEES GOUDZWAARD

De schilderijen van Kees Goudzwaard (°1958) zijn helder, beheerst en verhullen elke emotionele betrokkenheid van de kunstenaar. Als Nederlander is hij schatplichtig aan het Hollands Modernisme en in het bijzonder aan de beweging De Stijl. Elk schilderij van Goudzwaard gaat een model vooraf waarin hij gekleurd papier, transparant acetaat en tape samenbrengt tot een collage. Het is een langzaam proces van verschuiving en superpositie. Hij beoogt een formele spanning dat gestuurd wordt door schaal, kleur, vorm en compositie. Goudzwaard ontwikkelt een eigen logica om al deze parameters in evenwicht te brengen. Werken als 'Slow Rocking' & 'Collected' sluiten nauw aan bij voorgaande werken waar orde, strakheid en structuur primeren. Het oppervlak wordt als het ware in zijn geheel ingenomen. Dit in tegenstelling tot 'Grisaille', 'Study' & 'Assembling the Smaller Parts' waar de diverse zone's en accenten zich op een meer organische en speelse manier tot elkaar verhouden. Hier bouwt hij de compositie meer op vanuit de randen waardoor het minder allesomvattend is. De leegte dirigeert de sfeer en de muzikaliteit binnen het schilderij.

Kees Goudzwaard had reeds solo exposities in S.M.A.K. in Gent, Culturgest in Lissabon, het Museum voor Moderne Kunst in Arnhem en het Stedelijke Museum Schiedam. In 2003 werd hij uitgenodigd voor de realisatie van een site-specific werk in Mexico-City. Zijn werk was te zien in groepstentoonstellingen in het Kröller-Müller Museum in Otterlo, het Museum Kunst Palast in Düsseldorf, het Roger Raveelmuseum in Machelen-Zulte, Ecole des Beaux Art in Parijs, Lokaal 01 in Breda, De Vleeshal in Middelburg en Castillo Corrales in Parijs. Vorig jaar werd hij geselecteerd voor de Biënnale voor Hedendaagse Kunst in Rennes.

The paintings by Kees Goudzwaard are bright, controlled and hide any emotional presence of its maker. Being a Dutch painter, Goudzwaard can't deny the influence of Dutch Modernism. Especially De Stijl was inspiring for the development of his oeuvre. Each painting by Goudzwaard is based on a model. He combines colored paper, transparent acetates and tape just the way a collage would be organized. It's a slow process of shifts and superpositions. Scale, color, form and composition challenge each other on a formal level. Goudzwaard acts according to his own logic. Finally he aims for a balance between all the components of the painting. In 'Slow Rocking' and 'Collected' we recognize the discipline and the almost mathematical structuring of the surface as we see in earlier work. This in contrast to the more playful, organic and open composition in 'Grisaille', 'Study' & 'Assembling the Smaller Parts'. In those works the borders determine the tension within the painting.

Solo exhibitions by Kees Goudzwaard were installed at S.M.A.K. in Ghent, Culturgest in Lisbon, the Museum of Modern Art in Arnhem and at the Stedelijk Museum Schiedam. In 2003 he was invited to create a site-specific installation in Mexico City. His work was part of group exhibitions at Kröller-Müller Museum in Otterlo, Museum Kunst Palast in Düsseldorf, Roger Raveel Museum in Machelen-Zulte, Ecole des Beaux Art in Paris, Lokaal 01 in Breda, De Vleeshal in Middelburg and Castillo Corrales in Paris. Last year his work was included in the Biennial for Contemporary Art in Rennes.

BART STOLLE

Tijd en beweging, daarmee start het oeuvre van de jonge Belgische kunstenaar Bart Stolle (°1974). In de jaren tachtig ervaart hij als tiener hoe de commerciële televisie zijn intrede doet en hoe beelden zich accumuleren. Vooral met de opkomst van de personal computer, gevolgd door het internet, verandert de blik en het referentiekader. Sinds de uitvinding van smartphones en tablets worden contemplanties nog moeilijker. We leven in een samenleving die oververzadigd is door snelheid, informatie en high-tech. Stolle onderzoekt dit fenomeen en kiest ervoor om even gas terug te nemen. Hij focust, synthetiseert en (re) construeert. Zo komt hij tot een oeuvre onder de vlag 'Low Fixed Media Show', een reclamebureau voor zichzelf, of alternatief entertainment-bedrijf. Ondanks alle evoluties, is Stolle er nog steeds van overtuigd dat de mens de machine de baas blijft. Creativiteit is menselijk, voorlopig niet machinaal. Stolle kijkt naar de wereld rondom hem en vertaalt deze in humoristische animatiefilmpjes waar menselijke figuren worden gereduceerd tot een ordening van geometrische vormen. Hij kiest voor ambacht en wil het rekenwerk niet aan de computer overlaten. Hij prefereert intensieve stop-motion arbeid boven de input van parameters.

Wanneer Stolle schildert, een statisch beeld maakt, gebeurt hetzelfde. Het resultaat is een zeer trage opbouw van elementaire bouwstenen. Hier schemert de invloed van het Modernisme door. De Stijl, het Suprematisme van Malevich en het oeuvre van Kandinsky prikkelen het meest zijn verbeelding. Het persoonlijk alfabet van vormen en kleuren dat hieruit voortkomt is een middel om over grotere structuren te reflecteren zonder er een illustratie van te maken. Zo onderzoekt hij ondermeer de overeenkomst tussen de logica van een computer en die van een mens en analyseert hij diverse samenlevingsvormen. Ook zijn fascinatie voor communicatiesystemen, muziek, wetenschap, architectuur en urbanisatie weerklinken in zijn oeuvre. Dit doet hij ondermeer door polen te verzoenen. Het virtuele met de werkelijkheid, zwart met wit, het organische met het mechanische, en ga zo maar door. Even interessant voor Stolle is het moment waarop de toeschouwer zijn beelden onder woorden probeert te brengen. Er treedt een vertaling op waar plaats is voor poëzie, filosofie en fantasie.

S.M.A.K. in Gent, De Brakke Grond in Amsterdam en STUK in Leuven organiseerden reeds een solotentoonstelling met Bart Stolle. Zijn werk was ondermeer te zien in groepstentoonstellingen in het MUHKA in Antwerpen, De Loketten van het Vlaams Parlement in Brussel, Coup de Ville in Sint-Niklaas, Buda Kunstencentrum in Kortrijk, Centrum for Contemporary Art in Warsaw en the Museum of Contemporary Art in Shanghai.

Time and motion, that's the start of the oeuvre of the young Belgian artist Bart Stolle (°1974). In the eighties he experienced as a teenager the introduction of commercial television and how images accumulate. Especially the personal computer and the internet change the gaze and the references. Since the invention of smart phones and tablets contemplation becomes even more difficult. Our society is saturated by speed, information and high-tech. Stolle investigates this phenomenon and choses to slow down. He focuses, mingles and (re)constructs. This leads to an oeuvre hold together under the flag 'Low Fixed Media Show', an advertising agency for himself or an alternative entertainment company. Despite all evolutions, Stolle is still convinced human beings dominate the machine. Creativity is a human thing that's currently not mechanical. Stolle observes the world and translate it into humorous animations in which human figures are reduced to an arrangement of geometrical forms. Handicraft is high valued. He doesn't want to pass on calculations to the computer. He prefers an intensive stop-motion practice over the input of parameters.

The same happens when Stolle paints, when he makes a static image. The result is a slow construction of essential units. Here we notice the influence of Modernism. Especially De Stijl, Suprematism with Malevich and the work by Kandinsky animate him. The personal alphabet of forms and colors Stolle creates is a means to express larger structures without illustrating them. He investigates the similarities between the logic of a computer and of a human and analyzes different society structures. Also his interest in communication systems, music, science, architecture and urbanization echoes through his oeuvre. He reconciles poles such as the virtual with reality, black with white, the organic with mechanics and so on. As much interesting for Stolle is the moment where the viewer attempts to put his images into words. Poetry, philosophy and fantasy emerge while translating.

Solo exhibitions by Bart Stolle were on view in S.M.A.K. in Ghent, De Brakke Grond in Amsterdam and STUK in Leuven. He was invited for group shows at MUHKA in Antwerp, De Loketten of the Flemish Parliament in Brussels, Coup de Ville in Sint-Niklaas, Buda Art center in Kortrijk, Centrum for Contemporary Art in Warsaw and the Museum of Contemporary Art in Shanghai.

JACK WHITTEN

Jack Whitten (°1932) maakt begin jaren zeventig een keuze die zijn hele oeuvre zal bepalen. Hij distantieert zich van het Abstract Expressionisme dat hem tijdens z'n studieperiode aan Cooper Union in New York zo sterk inspireerde. Penseel en figuratie worden ingeruild voor instrumenten en abstractie. Een schilderij wordt sindsdien niet langer geschilderd maar geconstrueerd. Hij onderzoekt de eigenschappen van acrylverf door het te koken, in te vriezen, te pletten, te vermalen, te gieten en open te vegen. Wanneer hij al zijn elementen en werktuigen verzameld heeft, bouwt hij stapsgewijs het beeld op als een collage.

Dit werkproces geeft hem de vrijheid om ongekend terrein te verkennen. Vanaf de jaren tachtig neemt de sculpturale en topografische kwaliteit van zijn werk toe. De werken op papier zijn telkens een voorbode van wat er later gebeurt in zijn schilderijen. Zelf omschrijft hij ze als 'working drawings'. De schilderijen zijn echter geen illustratie of reproductie van zijn werken op papier. Het oeuvre van Jack Whitten is meer dan een experiment en een onderzoek naar schilderkunst. Het is een klankbord voor zijn filosofische opvattingen, zijn fascinatie voor wetenschap en technologie en een plaats om personen te eren en te herdenken. Abstractie is bij Whitten geen synoniem voor kil, geometrisch, onpersoonlijk en voorspelbaar. Het is doorleefd, vernieuwend, gestuurd door een gecontroleerd toeval en streeft naar universaliteit.

Jack Whitten nam reeds deel aan belangrijke tentoonstellingen als de 'Annual Exhibition of Contemporary American Painting' (1969,1972) in the Whitney Museum of American Art in New York en 'Afro-American Abstraction: An Exhibition of Contemporary painting and Sculpture by Nineteen Black American Artists' (1980) in the Institute for Art and Urban Resources en MoMA P.S.1 Center for Contemporary Arts in New York. In 1974 had hij zijn eerste museale solotentoonstelling in the Whitney Museum of American Art in New York. Recenter, in 2007 kreeg hij een solo in MoMA P.S.1 Contemporary Arts Center in New York en in 2008 volgde zijn solotentoonstelling, 'Memorial paintings', in Atlanta Contemporary Art Center. Momenteel organiseert the Museum of Contemporary Art in San Diego zijn eerste retrospectieve tentoonstelling. Deze is gepland voor 2014.

Whitten's werk maakt ondermeer deel uit van de collectie van het Museum of Modern Art (MoMA) in New York, Whitney Museum in New York, Studio Museum in Harlem, Metropolitan Museum in New York, Wadsworth Atheneum Museum of Art in Hartford, Museum for Contemporary Art Chicago, Dallas Museum of Art en Tate Modern in London.

Beginning of the seventies Jack Whitten (°1932) makes a decision that determines his complete oeuvre. He takes a distance of Abstract Expressionism, a movement that inspired him strongly during his years at Cooper Union in New York. He interchanges brush and figuration for instruments and abstraction. From that moment on a painting is no longer painted but constructed. Whitten investigates the characteristics of acrylic by boiling it, freezing it, laminating it, crushing it, casting it and spreading it all over. After collecting all his material and his tools, he starts building up the image as a collage. Since the eighties the sculptural and topographical quality of his paintings rises. His works on paper are always ahead of his paintings. He works with the concept of 'working drawings'. The painting is not an illustration of an idea nor is the painting a reproduction of a drawing. The drawings operate as scouts always advancing ahead using process to search for new possibilities. Process as subject matter gives him a freedom to explore uncharted territory. In his work he reflects about philosophy, science, technology and use it as a mean to honor and commemorate people. Whitten's abstract paintings aren't cold, geometrical, anonymous and predictable. They are innovative, full of life, directed by controlled coincidences and strive for universality.

Work by Jack Whitten was part of important exhibitions such as the 'Annual Exhibition of Contemporary American Painting' (1969,1972) in the Whitney Museum of American Art in New York and 'Afro-American Abstraction: An Exhibition of Contemporary painting and sculpture by Nineteen Black American Artists' (1980) organized by the Institute for Art and Urban Resources and MoMA P.S.1 Center for Contemporary Arts in New York. In 1974 he got his first solo show at the Whitney Museum of American Art in New York. More recently MoMA P.S.1 Center of Contemporary Arts in New York and Atlanta Contemporary Art Center organized a solo exhibition. The Museum of Contemporary Art in San Diego is preparing a retrospective for 2014.

His work is in the collection of museums amongst which Museum for Modern Art (MoMA) in New York, Whitney Museum in New York, Studio Museum in Harlem, Metropolitan Museum in New York, Wadsworth Atheneum Museum of Art in Hartford, Museum for Contemporary Art Chicago, Dallas Museum of Art and Tate Modern in London.

ZENO X GALLERY

FRANK DEMAEGD

SEPTEMBER 1 - OCTOBER 12, 2013
OPEN WEDNESDAY TILL SATURDAY 1-5 PM

ZENO X GALLERY · GODTSSTRAAT 15 · 2140 ANTWERP BORGERHOUT · BELGIUM
TEL: +32 3 216 16 26 · FAX: +32 3 216 09 92 · INFO@ZENO-X.COM · WWW.ZENO-X.COM